

ת"פ 14754/02/13 - מדינת ישראל, באצעות פרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה) נגד מאיר כהן

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 14754-02-13 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי
וכלכלה נ' כהן

בפני
בעניין: כבוד השופט הישארם אבו שחאדה
מדינת ישראל באצעות פרקליטות מחוז תל
אביב (מיסוי וכלכלה) ע"י עוה"ד קרן צבי
והמתמחה מוחמד עזאזיה

המאשימה

נגד

מאיר כהן ע"י עוה"ד ארז אלוש ממשרד
עו"ד עדי כרמלי

הנאשמים

גזר דין

תמצית הכרעת הדין

1. בתום שמיעת הראיות ניתנה הכרעת הדין כנגד הנאשם. על פי הכרעת הדין הנאשם עסק בכל התקופה הרלוונטית לכתב האישום בשני עיסוקים: ראשית, הפעלת מקווה טוהרה בעיר לוד, ושנית קבלנות של עבודות בנייה ושיפוצים. הכנסותיו של הנאשם משני עיסוקיו במהלך השנים 2002 ועד 2011, היו כדלקמן:

שנה	סך ההכנסות ברוטו מהמקווה	סך ההכנסות ברוטו מעסק השיפוצים והבניה	סך הכול הכנסות בשנה
2002	אפס	₪ 275,072	₪ 275,072
2003	₪ 24,575	₪ 121,105	₪ 145,680
2004	₪ 80,594	₪ 98,465	₪ 179,059
2005	₪ 140,974	אפס	₪ 140,974
2006	₪ 141,907	₪ 76,500	₪ 218,407
2007	₪ 135,953	₪ 38,000	₪ 173,953
2008	₪ 128,313	₪ 348,000	₪ 476,313
2009	₪ 130,569	₪ 10,000	₪ 140,569
2010	₪ 197,681	אפס	₪ 197,681
2011	₪ 14,286	אפס	₪ 14,286

על כן, לנאשם היה סך הכנסות ברוטו מהמקווה ומעסק השיפוצים והבניה במהלך השנים 2002 ועד 2011, של **1,961,994 ₪**.

2. בהכרעת הדין נקבע שהנאשם לא הודיע על עיסוקיו האמורים לרשויות המס, לא ניהל ספרים וגם לא דיווח על הכנסותיו לרשויות המס. לפיכך, הנאשם הורשע בעשר עבירות של שימוש בכל מרמה, ערמה או תחבולה במטרה להתחמק ממס לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 (להלן: **פקודת מס הכנסה**).

טענות הצדדים לעונש

3. המאשימה טענה שאמנם אין לנאשם עבר פלילי קודם, אך התיק הנוכחי מחייב הטלת עונש מאסר בפועל לתקופה ממושכת. הנאשם ניהל שני עסקים במקביל ולא דיווח על הכנסותיו באופן שיטתי לרשויות המס במהלך השנים 2002 ועד 2011. לטענת המאשימה, מתחם העונש ההולם למכלול העבירות שבוצעו נע בין 20 ועד 32 חודשי מאסר בפועל, לעניין רכיב המאסר, ובין 60 ועד 100 אלף ₪ לעניין רכיב הקנס. לטענת המאשימה העונש הסופי שיש להשית על הנאשם צריך שיהיה 27 חודשים.

4. באת כוח המאשימה הבהירה שלאחר שניתנה הכרעת הדין, הנאשם הגיש לרשויות המס את הדו"חות לגבי השנים מושא כתב האישום למעט השנים 2005 ו-2006 שלגביהן מדובר בדו"חות שנוגעים לסכומים בהיקפים גדולים והמס בגינם לא שולם. באשר לשנים 2008 ו-2010, אומנם הדו"חות לגביהן הוגשו, אך הם טרם נקלטו במערכת הממוחשבת של רשות המיסים. סכומי המחדל שטרם שולמו מתייחסים לשנות המס 2005, 2006 ו-2008 בסך של 100,461 ₪, 198,642 ו-6,905 ₪, בהתאמה. מעבר לכך, שאר הדו"חות שהוגשו לגבי שאר השנים מאפסים את החובות של הנאשם כלפי רשויות המס בגין אותן שנים.

5. מטעם הנאשם העידו חמישה עדי הגנה שטענו שהם שכנו ומכרו של הנאשם מאזור מגוריו. כולם העידו שהנאשם ידוע כמי שעוזר ומסייע לתושבי השכונה שבה הוא מתגורר וגם לאנשים רבים אחרים, ללא תמורה ומתוך אהבת האחר ולעיתים קרובות על חשבון זמנו האישי וכספו.

6. בא כוח הנאשם הדגיש את העובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי, נשוי ואב לארבעה ילדים וחי בדלות ונמצא במחסור כס תמידי. לטענתו, העונש הראוי בנסיבות העניין הוא של מאסר לתקופה קצרה ביותר ושירוצה בעבודות שירות וכי לגבי הקנס יש להסתפק בקנס נמוך שלא יהיה יותר מעשרת אלפי ₪. כמו כן, טען שיש לתת משקל משמעותי למאמציו של הנאשם, לאחר שניתנה הכרעת הדין, בהסדרת המחדלים וכן גם לחלוף הזמן מאז שבוצעו העבירות.

מתחם העונש ההולם

7. יל מנת ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת, אביא דוגמאות מהפסיקה לרמת הענישה בעבירות לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה. בפסיקה שאביא ישנם סכומים שקרובים לסכום ההכנסות הכולל שהנאשם לא דווח עליו לרשויות המס, קרי **1,961,994 ₪**. להלן הפסיקה:

א. רע"פ 3711/13 **הושיאר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (16.7.13). במקרה זה סכום ההכנסות עמד על סך של 2.76 מיליון ₪. בית משפט השלום גזר על המבקש 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וכן קנס של 10,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. נסיבותיו האישיות היו כדלקמן: המבקש טיפל בארבעת ילדיו ובהוריו הקשישים; היה מכור לסמים קשים ולאכולהול, אך השתקם ונגמל; הסיר את המחדלים באופן חלקי. המבקש ערער על חומרת העונש לבית משפט המחוזי. ערעורו התקבל באופן חלקי כך שתקופת המאסר הועמדה על 18 חודשים, וזאת חלף תקופת המאסר של 24 חודשים שנגזרה עליו על ידי בית משפט השלום בעוד שיתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית משפט העליון נדחתה.

ב. רע"פ 7790/13 **חיים נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (20.11.13). במקרה זה ההכנסות שהקימו את העבירות לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה עמדו על סך של 2.6 מיליון ₪, כאשר המס שהיה עליו לשלם בפועל עמד על 280,000 ש"ח. המבקש היה בן 61 שנים וסבל מבריאות לקויה וקשיים כלכליים. כמו כן, הסיר את המחדלים. בית המשפט השלום השית עליו 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך של 25,000 ש"ח. המדינה ערערה על קולת העונש לבית המשפט המחוזי. הערעור התקבל ונקבע ש-6 חודשי המאסר ירוצו מאחורי סורג ובריח. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון על ידי המבקש נדחתה.

ג. רע"פ 4233/16 **מור נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (4.7.16). במקרה זה היה מדובר בעבירות לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה, כאשר סכום ההכנסה שהועלם היה 1,907,950 ₪. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ועד 24 חודשים וקנס שנע בין 40,000 ₪ ועד 100,000 ₪. בסופו של יום, הושתו עליו 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וכן קנס בסך 50,000 ₪. המבקש הגיש ערעור על גזר הדין לבית המשפט המחוזי. הערעור נדחה וכן גם נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ד. רע"פ 7773/16 **חננאל נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (26.10.16). כאן היה מדובר בעבירות לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה וכאשר סכום ההכנסה הכולל היה של כמיליון ₪. בימ"ש השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ועד 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד עונשים נלווים. לבסוף, בית משפט השלום השית עליו 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 50,000 ₪. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי, הערעור נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ה. רע"פ 2891/16 זידאן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.4.16). כאן היה מדובר בעבירות לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה, כאשר סכום ההשתמטות היה 1,425,663 ₪. בימ"ש השלום קבע שמתחם העונש ההולם נע בין 6 ועד 18 חודשי מאסר בפועל. בסופו של יום, הושתו על המבקש 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי וכן קנס בסך 90,000 ₪. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי. הערעור נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

8. לפיכך, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ועד 24 חודשי מאסר בפועל, ומתחם הקנס ההולם נע בין 40 ועד 100 אלף ₪. בעת קביעת מתחם הקנס ההולם לקחתי בחשבון את חומרת העבירות שבוצעו ואת מצבו הכלכלי של הנאשם.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

9. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון לקולא את הנתונים הבאים: העדר עבר פלילי, עובדת היותו של הנאשם נשוי ואב לארבעה ילדים וגם את ההסרה החלקית של המחדלים.

10. יתר על כן, העבירות שבפני בוצעו במהלך השנים 2002 עד 2011. פרק הזמן שחלף מאז מועד ביצוע העבירות ועד היום אינו יכול לשמש נימוק לקולא עבור הנאשם. יוזכר, שכתב האישום הוגש בחודש פברואר 2013, כאשר החקירה התנהלה רק בשנת 2011 בעת שהתגלתה התנהלותו של הנאשם והתגלתה העובדה שהיו לו הכנסות משני עסקים שונים. פרק הזמן שחלף ממועד גילוי עבירותיו וניהול חקירה בעניינו ועד להגשת כתב האישום הוא סביר ולא ניתן לומר שהיה עיכוב בהגשת כתב אישום מטעם המאשימה.

11. יוזכר, הנאשם לא הסיר את כל המחדלים. כמו כן, מתוך המחדלים שכן הוסרו, הוא החל בהסרתם רק לאחר מתן הכרעת הדין שלפיה הורשע בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום בתום שמיעת הראיות. מעבר לכך, לגבי הפרדוקס שבין חלוף הזמן מאז מועד ביצוע העבירות (כנימוק לקולא) ובין האיחור בהסרה החלקית של המחדלים (כנימוק לחומרה), כאן המקום להזכיר את דברי כבוד השופט ג'ובראן ב-רע"פ 3966/15 בני אבו ג'מיל בע"מ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (9.6.15), בפסקה 13:

"אשר לטענותיו הנוספות של המבקש 2, בדבר הסרת המחדלים וחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות, הרי שטענות אלו יחד, הן בבחינת פרדוקס. מחד גיסא, המבקש 2 רוצה לטעון כי המחדלים עוד רגע מוסרים, ומאידך גיסא, הוא מבקש לטעון כי חלף זמן כה רב עד כי נגרם לו עינוי דין. אם אכן חלף כה זמן רב, אין זה סביר שהמחדלים טרם הוסרו, ואין מקום לטענה כי הם יוסרו בקרוב. לו היה המבקש 2 פועל בנמרצות להסרת

המחדלים, כנדרש לעשות במצבו, יתכן שהיה בכך כדי להקל בעונשו וכן על עינוי הדין שנגרם לו, לכאורה, עם חלוף הזמן".

12. על כן, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 14 חודשי מאסר בפועל.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורו לא יבצע עבירה מסוג פשע לפי פקודת מס הכנסה.

ג. הנאשם ישלם קנס בסך של 45,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו, הקנס ישולם ב-30 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.5.2018 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לתשלום מיד.

ניתן היום, י"ח אדר תשע"ח, 05 מרץ 2018, במעמד הצדדים.

זכות ערעור תוך 45 ימים.